

МЕДИА МОНИТОРИНГ

23 ФЕВРУАРИ 2018 г.

Член на:

Източник: МОСВ

Заглавие: Зам.-министър Николова представи перспективите за европейско сътрудничество по климата в Берлин

Линк: <http://www.moew.government.bg/bg/zam-ministur-nikolova-predstavi-perspektivite-za-evropejsko-sutrudnichestvo-po-klimata-v-berlin/>

Текст: Зам.-министърът на околната среда и водите Атанаска Николова участва в конференцията „Европейска инициатива за климата (EUKI): Укрепване на сътрудничеството в областта на климата в рамките на Европейския съюз“ в Берлин. Тя участва във форума по покана на федералното министерство на околната среда, защита на природата, строителството и безопасността на реакторите на Германия. Германският федерален министър д-р Барбара Хендрикс и зам.-министърът Николова изнесоха основни доклади на тема „Перспективи за европейско сътрудничество за ускоряване на действията в областта на климата“. Атанаска Николова обсъди на среща с държавния секретар на федералното министерство на околната среда Йохен Флашбарт приоритетите на Българското председателство на ЕС, както и актуални въпроси от областта на околната среда и изменението на климата.

През 2017 г. федералното министерство на околната среда лансира новия си финансов инструмент - „Европейска инициатива за климата (EUKI)“, за подкрепа на проекти, които подпомагат обмена на добри практики за дейностите в областта на климата между страните-членки на ЕС. В момента програмата финансира 6 проекта с български партньорски организации. Целта на първата годишна EUKI конференция е да създаде активна европейска мрежа между изпълнителите на проекти и политиците, като участниците са над 80 от цяла Европа.

Източник: webcafe.bg

Заглавие: Китай отказа боклука на Европа – ами сега?

Линк:

https://www.webcafe.bg/id_234074063_Kitay_otkaza_bokluka_na_Evropa_%E2%80%93_ami_sega

Текст: Европа от дълги години се гордее с това, че е лидер в сферата на опазването на околната среда – шампион на „кръговата икономика“, при която енергията и ресурсите се харчат икономично, използват се повторно и биват рециклирани. Истината обаче е, че голяма част от „зелените“ си успехи континентът дължи на това, че изнася боклука си.

До началото на 2018-а европейските страни можеха да подсигурят чистотата си, като чрез товарни кораби изпращаха милиони тонове хартия, картон, пластмаса и текстилни отпадъци към Китай.

От общо 56,4 милиона тона хартия, която гражданите на Европейския съюз (ЕС) са изхвърлили през 2016-а, около 8 милиона са се озовали в Китай, закупени от центрове за рециклиране, които превръщат хартията в картон и я изпращат обратно в Европа под формата на опаковки на китайски продукти за износ. Същата година в ЕС са изхвърлени около 8,4 милиона тона пластмасови отпадъци, от които 1,6 милиона тона са изпратени към Китай.

В края на миналата година Пекин сложи край на тази практика като наложи строги ограничения на вноса на чужди отпадъци. Едва два месеца по-късно Европа вече е принудена да се бори с планини от пластмасови и хартиени боклуци.

„Всичките центрове за сортиране са задръстени, а количествата надвишават допустимите лимити“, разказва Паскал Жуневие, ръководител на отдела за хартия във Federrec, федерацията на рециклиращите компании във Франция, и директор на френския гигант за управление на отпадъците Veolia.

“Веднага след пика около Коледа, се оказахме с огромни количества хартия и никакъв вариант за износа ѝ. Всички европейски фабрики са пълни“, обяснява той.

Забраната
Европейският съюз в голяма степен е жертва на собствения си успех. Години наред европейски лидери изтъкваха ползите от ограничаването на изхвърлените материали и повторното им използване. През януари Европейската комисия дори представи визия за бъдещето на пластмасовите продукти, призовавайки Европа да превърне боклуците в икономическа възможност.

Същевременно Китайската комунистическа партия среща засилващ се натиск от все по-масовата средна класа в страната, на която ѝ е писнало от страничните ефекти на десетилетията граволомен растеж – а именно градовете, където въздухът не става за дишане, и пейзажа, изпъстрен с боклуци.

Пекин посочи притеснения за околната среда и здравето на китайците като причина за въвеждането на строги ограничения за вноса на 24 типа „чуждестранен боклук“, включително пластмасовите такива и смесена, несортирана хартия. Забраната влезе в сила в началото на тази година.

Китайските изисквания за примеси в хартията и картона са по-строги от тези в Европейския съюз – стандарт, който е почти невъзможен за изпълнение. Освен това беше наложена пълна забрана и на пластмасовите отпадъци.

Капацитетът за рециклиране в азиатската страна ще се фокусира за справяне със собствения ѝ проблем с натрупването на отпадъци.

Китай си е поставил целта да се превърне в „световен лидер в рециклирането“, казва Арно Брюне, главен директор на Международното бюро по рециклиране – глобалната асоциация на работещите в сферата.

Ограниченията вече са в сила, като отпадъчната индустрия и от двете страни на океана има проблеми с това да се приспособи. До ноември миналата година Китай е взел само 6,4 милиона тона хартия от ЕС в сравнение с 8 милиона тона през

2016-а. Вноса на пластмасови отпадъци от ЕС е спаднал с 36 процента през миналата година до 1 милион тона.

„Достигаме момента, в който ще имаме твърде много отпадъци... Ще трябва да предприемем драстични мерки в краткосрочен план“, казва Никол Коудър, ръководител на работата с ЕС във фирмата за управление на отпадъците Suez.

“Достигаме до тази критична точка сега и не мисля, че можем достатъчно сериозно да подчертаем каква роля има забраната в Китай за това“.

Европейски данък върху пластмасата?

Докато проблемите с боклука на Стария континент постепенно се изострят, Европейската комисия (ЕК) се възползва от кризата, за да промотира своята визия за една чиста икономика.

Европейската стратегия за пластмасовите отпадъци, обявена през януари от ЕК, има за цел до 2030 г. да направи всички пластмасови опаковки рециклируеми или с възможност за повторна употреба. Според документа това може да създаде 200 000 работни места. Но за да се случи подобна промяна, възможностите на Европа да сортира и рециклира отпадъци ще трябва да бъдат нараснат четворно – нещо, което би струвало до 16,6 милиарда евро.

„Ние най-вече изнасяме. Това няма никакъв смисъл от икономическа гледна точка и от гледна точка на устойчивостта. Изхвърляме 95 процента от стойността на пластмасовите опаковки, а само 5 процента остават в икономиката ни“, казва заместник-председателят на комисията Юрки Катайнен.

Освен това ЕК обмисля въвеждането на данък върху производството на нова пластмаса, за да направи рециклираната по-атрактивна.

Ниските цени на петрола обаче означават, че създаването на нова пластмаса е много по-евтино от рециклирането на такава. Един подобен данък обаче би променил напълно тази сфера, смята директора на организацията Plastics Recyclers Еугоре Антонино Фарфари.

Като допълнение към всичко това страните в ЕС миналият декември се съгласиха до 2030-а да повишат целите, които са си поставили за рециклиране на други материали за опаковане – хартия, картон, метали и стъкло – до 70 процента.

Рециклиране на две скорости

Осъществяването на всички тези стъпки обаче все още е някъде далеч в бъдещето. Същевременно някои страни от ЕС успяват по-лесно да се справят с новите китайски ограничения в сравнение с други. Страни като Холандия, която успешно разделя своите отпадъци, е сравнително незасегната от забраната в азиатската страна.

Повечето страни в ЕС събират пластмасовите отпадъци заедно с метални такива, което спомага за това самото събиране да е по-евтино. Във Великобритания, Ирландия, Гърция, Румъния и Малта обаче е позволена метал, пластмаса, стъкло, картон и хартия да са в една и съща чанта. Това води до по-ниско качество на събирането на боклуците и по-големи трудности при опитите те да бъдат продадени/изнесени.

Ирландия, например, е най-големия „производител“ на пластмасови отпадъци на глава от населението. Страната зависеше от Китай, за да се справя с 95 процента от своите пластмасови отпадъци и сега според местни медии е изправена пред криза с боклука.

Великобритания също е сред най-големите износители на боклук в целия ЕС и не разполага с достатъчно собствени възможности за рециклиране. Британските фирми в областта на рециклирането се надяват, че натрупването на отпадъчни

материали заради китайската забрана, в комбинация с риска изнасянето на боклук към други страни от ЕС да стане невъзможно след Брекзит, ще накара правителството да преразгледа начина по който се управлява боклука на Острова. За момента обаче Великобритания все още праща отпадъците си извън граница.

Нови дестинации
Със сигурност забраната на властите в Пекин има своето отражение. Някои страни обаче, включително много в ЕС, както и САЩ и Австралия, търсят други възможности. Или по-точно – други страни в Азия, където да изпратят тоновете си боклук.

Данни от Международното бюро по рециклиране показват, че между последната четвърт на 2016-а и тази на 2017-а вносът на пластмасови отпадъци в Малайзия се е удвоил и е достигнал 180 000 тона. Виетнам, Тайланд, Индонезия и Индия са страни, в които се наблюдават сходни явления.

В отговор на този растеж, някои азиатски страни също ограничават вноса на отпадъци.

Миналият месец Виетнам спря да издава разрешителни за внос на отпадъци. Малайзийското правителство прие закон през миналата година, който задължава вносители на боклук да имат специално разрешително, но към момента тази мярка не се прилага особено ефективно.

Въпреки всичко тези азиатски страни приемат само половин милион тона от пластмасовите отпадъци на света – това е по-малко от една трета от количеството, което Европа преди изпращаше към Китай.

Същевременно на Стария континент задръстването с боклук води до спад в изкупната цена на боклуците. Това провокира някои природозащитници да се оплачат, че много от отпадъците ще се окажат в инсинератори и ще бъдат използвани за генериране на енергия.

„Ще съберем само пластмасата, която можем да продадем, а останалото ще отиде в инсинераторите. Така се създава енергия, но не и нов материал“, коментира Женевию, директорът на Veolia.

Инсинераторите са създадени, за да се справят със смесени отпадъци. Твърде многото пластмаса, която отделя повече топлина, когато гори, разваля машините, което означава, че фабриките за горене на боклук също имат проблем с натрупването на твърде много такъв.

Други държави се обръщат към по-евтиния вариант: депонирането на отпадъци. Директивата на ЕС за депонирането от миналия декември сложи ограничение на трупането на отпадъци в депа. До 2035-а депонирането трябва да спадне до 10 процента от всички отпадъци на дадена община. България, Естония, Гърция, Кипър, Малта, Румъния и Словакия са депонирали повече от половината от отпадъците си през 2014-а, сочат данни на Евростат.

Така се явява и друга възможност (или опасност, зависи от гледната точка) – отпадъците на Европейския съюз да продължат да бъдат пращани на изток, но към Източна Европа вместо към Източна Азия.

България през 2014-а е депонирала 82 процента от отпадъците си и има ниски такси за заравянето на боклуци.

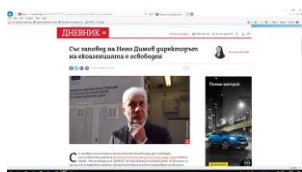
„Те (тези страни) могат да се превърнат в депото на Европа“, казва Ела Стенглер, директор на федерацията за преработка на боклуци в енергия CEWER. „Боклукът винаги намира най-евтиния начин.“

Източник: dnevnik.bg

Заглавие: Със заповед на Нено Димов директорът на екоагенцията е освободен

Линк:

https://www.dnevnik.bg/zelen/2018/02/23/3134977_sus_zapoved_na_neno_dimov_direktoru_na_ekoagencijata/

Текст: Със заповед на министъра на екологията Нено Димов преди ден е освободен изпълнителният директор на [Изпълнителната агенция по околна среда и води](#) Камелия Радева. Това потвърдиха за "Дневник" от пресцентъра на екоагенцията, но запитани за причините за кадровата промяна, пренасочиха въпроса към Министерството на околната среда, тъй като заповедта за смяната е на министър Нено Димов.

Малко по-късно от пресцентъра на МОСВ също потвърдиха за освобождаването на Радева. "Дневник" очаква и писмен отговор за причините за кадровата промяна по-късно днес.

Камелия Радева е на този пост едва от пролетта на миналата година (20 май 2017 г.) На нейно място застава [Валери Серафимов](#), който до момента оглавяваше дирекция "Мониторинг и оценка на околната среда" в същата агенция. До 2014 г. той е бил началник отдел "Мониторинг на въздуха" отново в ИАОС. Преди това [Серафимов](#) е работил като експерт в "Кремиковци".

Изпълнителната агенция по околна среда и води е администрация към Министерството на околната среда и водите и осъществява ръководни, координиращи и информационни функции по контрола и опазването на околната среда в страната.